

fra indenrigsministeriet til kommunerne, kan elforsyningerne ikke gennem trussel om leveringsstandsning sikre sig større dækning for deres tilgodehavender end de øvrige kreditorer, medmindre særlige forhold gør sig gældende (a), j. nr. 87.1/741.

9) Dalum Hjallelse Elforsyning forhøjede 1. april 1974 elpriserne med 7 øre pr. kWh, således som monopoltilsynet tillod alle værker under ELSAM at gøre for leverancer fra denne dato.

Dalum Hjallelse forhøjede imidlertid alle regninger med dette beløb, d.v.s. også regninger for leverancer i januar kvartal, hvor der var prisstop.

En forbruger klagede herover, og såvel forbrugeren som elforsyningen fik 8. maj 1974 telefonisk besked om, at forhøjelsen var ulovlig.

Forbrugeren betalte derfor kun, hvad han kunne beregne den lovlige pris til, og efter at sagen havde været drøftet i selskabets bestyrelse, blev strømmen afbrudt 8. juli 1974.

Forbrugeren ringede til monopoltilsynet, og det lykkedes efter mundtlig forhandling med elforsyningens formand at få åbnet igen inden for 6 timer.

10) Elforsyningen for Randers Opland (ELRO) afbrød i september 1974 strømmen

til en forbruger, der ikke havde betalt et krævet depositum. Dette depositum var efter sædvane krævet, fordi den pågældende ejendom var stillet til tvangsauktion. ELRO var ved dom (U. f. R. 1970, s. 198) hindret i at kræve, at køber ved en tvangsauktion skulle betale den tidligere ejers gæld.

Forbrugeren henvendte sig til Jyllandsposten, der igen henvendte sig til monopoltilsynet, som efter nogle dage opnåede, at ELRO's direktør ved henvendelse til det sociale udvalg opnåede sådan sikkerhed, at der på ny blev åbnet for strømmen.

11) Bjerringbro kommune har telefonisk forespurgt, om MEF, der så vidt vides administrerer Bjerringbro Elværk, kan afbryde strømmen til en forbruger i en af kommunens ejendomme, som er afkrævet depositum på 600 kr., fordi han skylder 90 kr. på en anden adresse udenfor kommunen. De fleste elforsyningers leveringsbetingelser indeholder bestemmelse om, at gæld på en adresse giver elforsyningen ret til at standse forsyningen på andre adresser (a), j. nr. 87.1/146.

12) For fjernvarme er det almindeligt, at huslejere betaler gennem husværten. Betaler denne ikke, risikerer lejerne at få afbrudt varmforsyningen eller at måtte betale to gange.

Spørgsmål 43:

Kan en elforsyningsvirksomhed, der ikke ønsker at underkaste sig en elforsyningslov, undgå dette ved at undlade at søge en bevilling, jfr. forslaget § 3?

Vil staten i så tilfælde overtage den pågældende elforsyningsvirksomhed og overtage driften?

Hvilke forsyningsmæssige, økonomiske og juridiske konsekvenser vil en sådan situation medføre?

Svar:

Handelsministeriet vil ikke anse dette for muligt og skal til uddybning heraf anføre følgende:

Såfremt en elforsyningsvirksomhed, der omfattes af pligten til at søge bevilling efter § 3, undlader dette, foreligger der en overtrædelse af lovens § 15, stk. 1, nr. 1, og handelsministeriet vil være nødsaget til at anmode om tiltalerejsning herfor. Der kan

herefter bl. a. blive tale om at idømme virksomheden eller dennes bestyrelse dagbøder med henblik på, at lovens krav om pligt til at søge bevilling opfyldes, jfr. herved retsplejelovens § 997, stk. 3, hvorefter der i domme, hvorved nogen tilholdes at opfylde en forpligtelse mod det offentlige, som tvangsmiddel kan fastsættes en fortløbende bøde, der tilfalder statskassen.

Staten vil således ikke overtage den pågældende virksomhed og dens drift, men vil som nævnt tage de retsskridt, der er sædvanlige, når lovpåbud, som er strafbelagte, overtrædes.

Skulle den ansvarlige ledelse af en elforsyningsvirksomhed imidlertid træffe beslutning om at indstille sin produktion og/eller sine leverancer af elektricitet for hermed ikke at være forpligtet til at søge bevilling efter § 3, må man antage, at de forbrugere, der typisk står som ejere af elforsyningsvirksomheden, vil træffe nødvendige foranstalt-